

Allahım Hayretimi Artır

– Abdullah GÜNDEM · 06 Aralık 2009

- Anne yağmur nasıl yağıyor ?
- Gökteki bulutlardan yağıyor yavrum.
- Yağmuru o bululardan kim yağıdırıyor?
- Allah yağıdırıyor yavrum.
- Allah nerede anne ?
-

Yukarıdaki diyalogun üç dört yaşlarındaki bir çocuk ile annesi arasındaki geçtiğini tahmin etmişsinizdir. Ne kadar garip değil mi? O küçücük akıyla çevresinde gördüğü her şeyi merakla inceliyor ve onlara bir açıklama arıyor.

Aslında doğal olan çocukların o merak dolu bakışlarıdır. Yapay olan ise bizim şahit olduğumuz her şeyi olağan kabul ederek heyecandan uzak bir hayat yaşamamız. Yağmurun yağışı, karın gökten sessizce yeryüzüne inişi, güneşin usul usul doğuşu bize sıradan geliyor. Hatta bu sıradanlık tabiat olaylarıyla da sınırlı kalmıyor. Evden çıkarken karşılaştığımız komşu çocuğunun gülümsemesi, işyerimizdeki arkadaşlarımızın güler yüzle merhaba diyerek yanımıza gelmesi yardımına koştuğumuz birinin bize mahcup bir edayla teşekkür edişi sıradan bir olay gibi geliyor.

Hayret nazarıyla baktığımızda bir yaprağın düşüşü bile bize birçok şey anlatır. Karıncadaki çalışkanlığı, aslandaki cesareti, kuşlardaki özgürlüğü, yılandaki sinsiliği, tilkideki kurnazlığı bizlere gösteren hayret bakışına sahip kişilerdir. Bu kişiler aramızda olmasaydı yaşam; tekdüze, süregelen bir uğraştan başka bir şey olmaktan kurtulamayacaktı.

Bakkaldan ihtiyacımız olan malzemeleri almak için para verdiğimiz dükkan sahibinin güler yüzle poşetleri uzatması karşısında niçin teşekkür etmiyoruz? Ödünç verdiğimiz eşyayı zamanında ve aldığı gibi geri veren komşumuza , her gün ödevlerini zamanında yapan ve okulunu aksatmayan çocuğumuza niçin teşekkür etmiyoruz? Bunlar zaten onların görevi deyip işin içinden çıkmamalıyız. Bu anlayış öyle yerleşmiş ki; çamaşırlarımızı yıkayan, yemeklerimizi yapan, titizlikle ve yılmadan evle ilgili bir yığın işin üstesinden gelen eşimize veya annemize bile teşekkür etmiyoruz. Tabi aynı duyarsızlık evin erkeğine veya babamıza karşı da gösteriliyor. Anne veya eş olmuşsa bunları yapmak zaten onun görevi deyip geçiyoruz. Peki bir kişinin görevini layıkıyla yapması da takdir edilecek bir davranış değil midir? İşte bütün marifet, bu ayrıntıyı görebilmekte.

Çevrenize hayretle bakmaya başladığınız zaman her şeyin yeni bir anlam kazandığını göreceksiniz ve yaşamaktan apayrı bir tat alacaksınız. Sadece tabiatın her çeşit değişimlerine bir anlam yüklemekle

kalmayacak, etrafınızdaki insanlarla da farklı bir boyutta iletişim kuracaksınız. Böyle bir tecrübe denemeye değmez mi?

Haydi! Şu andan itibaren uzun zamandır ihmal ettiğimiz bir yönümüzü keşfedelim. Bulduğumuz odanın penceresini açalım ve gördüklerimize bu sefer farklı bir gözle, hayret nazarıyla bakalım.